

UITSPRAAK SGIM 2023-30

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de heer A., wonende te B., hierna te noemen 'klager', tegen de heer C werkzaam bij D., hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de (beroepsorganisatie) aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft bij email van 3 juli 2023 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier (eveneens) op 28 juli 2024 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 25 juli 2024 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 6 november 2023 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 12 januari 2024.
5. De hoorzitting heeft op 12 januari 2024 plaatsgevonden te Bunnik. Partijen zijn ter zitting verschenen en hebben hun standpunt toegelicht. Klager werd bijgestaan door mevrouw S.M.M. Peeters. Verweerder werd bijgestaan door mr. E.J.C. de Jong. Mevrouw M. Prick en mevrouw M. de Booy, nieuwe leden van de Geschilleninstantie, hebben de hoorzitting, nadat bijzondere toegang was verleend, als toehoorder bijgewoond. Tevens hebben de echtgenotes van zowel klager als verweerder de hoorzitting als toehoorder bijgewoond.

De klacht

Het geschil betreft de klacht van klager dat verweerder onvoldoende nazorg heeft geboden na een incident waarbij tijdens de behandeling het handvat van een schroevendraaier is afgebroken en verdwenen in het keelgat van klager.

Verweerder heeft in juli 2019 een implantaat uit de rechter onderkaak van klager verwijderd, omdat het implantaat was gaan ontsteken. Tijdens de behandeling is een deel van de schroevendraaier waarmee verweerder het implantaat verwijderde, losgekomen en in het keelgat van klager geschoten. Klager moest hierdoor erg hoesten. Verweerder heeft het hoesten afgewacht en is toen het hoesten minder werd, verder gegaan met de behandeling. Het is niet gelukt de behandeling af te ronden en het implantaat te verwijderen, omdat klager pijnklachten ervaarde aan zijn kaak door de ingreep.

Verweerder heeft klager doorgestuurd naar de kaakchirurg om het implantaat alsnog te verwijderen. Ondertussen heeft hij de huisarts van klager gebeld om af te stemmen hoe om te gaan met het losgeraakte handvat. De huisarts heeft aangegeven dat geen verdere actie ondernomen hoefde te worden, tenzij klager ernstig zou gaan hoesten of andere klachten zou vertonen. Daarnaast heeft verweerder een kaartje meegegeven met daarop zijn mobiele telefoonnummer.

De klacht van klager bestaat eruit dat verweerder zich niet om klager heeft bekommerd na het losschieten van het handvat van de schroevendraaier en dat verweerder klager onvoldoende nazorg heeft geboden door hem niet direct naar het ziekenhuis te verwijzen om zich ervan te vergewissen dat het handvat van de schroevendraaier niet in de luchtpijp van klager vast zat.

Klager vordert een schadevergoeding van € 8.782,-, bestaande uit onder meer medische kosten, smartengeld en overige schade.

Het verweer

Verweerder stelt primair dat klager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard omdat klager zijn klacht niet eerst aan verweerder heeft voorgelegd.

Subsidiair stelt verweerder dat hem geen verwijt kan worden gemaakt, omdat hij advies heeft gevraagd aan de huisarts van klager. Dat advies luidde, aldus verweerder, niet dat klager direct naar het ziekenhuis moest worden verwezen. Van onzorgvuldig handelen is in de optiek van verweerder geen sprake.

Ten aanzien van de gevorderde schadevergoeding merkt verweerder op dat geen causaal verband bestaat tussen de gevorderde schade en het verwijt dat klager verweerder maakt omdat anders handelen van verweerder voor wat betreft de nazorg niet zou hebben geleid tot minder schade bij klager. Daarnaast stelt verweerder dat de schadeposten onvoldoende onderbouwd zijn.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de (beroepsorganisatie). Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de

Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement.

De Geschilleninstantie merkt op dat van de door verweerder gestelde niet-ontvankelijkheid van klager geen sprake is, nu klager de klacht eerst heeft voorgelegd aan verweerder middels de klachtenfunctionaris van de KNMT. Daarmee is aan het vereiste om een klacht te kunnen voorleggen aan de Geschilleninstantie, voldaan.

Het griffiegeld is tevens binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie stelt vast dat verweerder de enige is die de grootte van het losgeraakte handvat van de schroevendraaier kende. Verweerder had zich ervan moeten vergewissen dat het losgeraakte onderdeel niet in de luchtpijp van klager terecht was gekomen en in verband daarmee klager moeten doorverwijzen bijvoorbeeld naar de spoedeisende hulp. Dat verweerder dit niet gedaan heeft, brengt mee dat geoordeeld moet worden dat hij niet gehandeld heeft zoals van hem gelet op alle omstandigheden van het geval verwacht had mogen worden. Zo verweerder de huisarts van klager al gebeld heeft – de huisarts heeft dit immers ontkend – dan leidt dat niet tot een ander oordeel: deze was niet op de hoogte van de grootte van het object. Bovendien dient verweerder zelf in dit soort situaties zorgvuldig te handelen en de juiste nazorg te bieden en kan hij niet volstaan met de verantwoordelijkheid bij een andere zorgaanbieder te leggen.

Ter zitting is aan de orde geweest of verweerder in de verwijsbrief naar de kaakchirurg een opmerking heeft geplaatst over het losgeraakte onderdeel. De Geschilleninstantie merkt op dat verweerder dit in de verwijsbrief had moeten vermelden.

Verweerder heeft onvoldoende nazorg geboden, met name omdat hij de enige was die wist hoe groot het losgeraakte onderdeel was. De klacht is dan ook gegrond.

Ten aanzien van de gevorderde schadevergoeding geldt dat het gevorderde bedrag onvoldoende onderbouwd is. Zo heeft klager ter zitting verklaard in het kader van de gevorderde kosten inzake de geannuleerde reis uit de door hem afgesloten annuleringsverzekeringreiskosten vergoed te hebben gekregen zonder evenwel aan te geven welke kosten van die reis voor zijn rekening zijn gebleven. Voorts heeft klager naast medische kosten voortvloeiend uit het incident ook andere medische kosten moeten maken, zodat niet kan worden vastgesteld dat het eigen risico volledig is opgegaan aan medische kosten voortgekomen uit het incident.

Nu niet in geschil is dat klager schade door het incident geleden heeft, maar de exacte hoogte van de schade niet vast kan worden gesteld, wordt het bedrag van de schadevergoeding ex aequo et bono vastgesteld op € 1.250,-.

Tenslotte wenst de Geschilleninstantie verweerder ter overweging mee te geven dat het gebruik van tweedelige schroevendraaiers het risico van loslaten van een onderdeel van de schroevendraaier – en daarmee aspiratie dan wel het inslikken door een patiënt – aanzienlijk kan vergroten.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht gegrond;
- oordeelt dat verweerder aan klager een bedrag van € 1.250,- aan schadevergoeding dient te vergoeden;
- oordeelt dat verweerder aan klager de griffiekosten à € 75,- zal vergoeden.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 12 januari 2024

Met verzenddatum, 27 februari 2024